

Кочержук Денис Васильович,
доцент кафедри музичного мистецтва.
Навчально-науковий інститут театрального та
музичного мистецтва Приватного закладу вищої
освіти «Київський міжнародний університет»,
Київ

Denys Kocherzhuk,
Associate Professor of the Department of musical art.
Educational and Scientific Institute of Theater and
Music Art Private institution of higher education
«Kyiv International University». Kyiv

ЕСТРАДНЕ МИСТЕЦТВО В НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В ХХІ СТОЛІТТІ

Анотація. Розглянуто особливості становлення естрадного мистецтва в період Незалежності України (дослідження активного розвитку естрадного музичного мистецтва розкрито в етапі від 2010 року ХХІ ст. – по теперішній час). Визначено головні передумови, що суттєво вплинули на формування україномовного контенту в музичному суспільстві. Надано загальну характеристику основних періодів появи тотальної українізації у мистецькому просторі. Проаналізовано творчу діяльність видатних українських митців (композиторів і виконавців) у зародженні нових та сучасних формотворчих концепцій відображення українських музичних творів.

Ключові слова: Україна, Незалежність, естрадне мистецтво, фольклор, мистецький простір, музичний твір, звукозапис.

Постановка проблеми та актуальність дослідження. Українське естрадне мистецтво має свою довготривалу історію ще до початку проголошення повноцінної Незалежності. Вокальна майстерність митців української естради поступово та впевнено набирала обертів серед суспільства, формувала загальнонаціональні та культурні цінності й надбання. Проте обізнаність українського слухача та швидке зростання всесвітнього інтернет-контенту створює певні перепони у просуванні української музичної культури. Слухач орієнтується переважно на музичні твори країн Заходу, таким чином втрачаючи орієнтир в мистецтві естрадного співу серед вітчизняних виконавців. До української музичної культури сьогодення артисти докладають багато зусиль, щоб привернути увагу глядачів і слухачів, зацікавити їх новими етнічними звуками у поєднанні з естрадним жанром, який би конкурував з творами іноземних артистів.

Основи масової цифровізації музичного мистецтва у ХХІ ст., а особливо це спостерігалось у

2010 році, спровокувало появу нових творчих імен, які активно пропагували українську музику та національно-свідомі традиції етнічного мистецтва. Зокрема, це музичні колективи та гурти, що стали основоположниками популярного естрадного мистецтва, які споріднили автентичну національну образотворчість із засобами електронного музичного електроінструментарію. Проте є українські музичні колективи («Даха Браха», «Океан Ельзи», «ВВ» та ін.), що не змінювали свого прагматичного вектора у розвитку української популярної пісні та зумовили, на основі авторських музичних творів, виховання нової плеяди артистів, які стали на захист популяризації україномовних та патріотичних творів.

Нині українське вокальне мистецтво представлене не лише в практичній діяльності артистів, але й цій проблематиці присвячено чимало наукових праць і спостережень, що проникають у соціокультурні чинники формування традиційної свідомості населення. Всі ці праці визначають квінтесенції та

переваги української музичної культури на світовій арені, а також зосереджують увагу на популяризації національного вокального мистецтва та його дослідженні серед українських музикознавців.

Актуальність даної проблеми полягає у розкритті значення національної свідомості та формуванні україномовного музичного контенту серед слухачів, донесенні творчої ідеї композитора та виконавця до українського суспільства, популяризації української пісні та її жанрових особливостей, визначення стилів і комбінацій у творчості українських виконавців. Окрім зазначеної концепції, стаття ознаменує позиції щодо постійного та зацікавленого дослідження визначених патріотично-культурних положень серед науковців у галузі музикознавчих і мистецтвознавчих систем майбутнього.

Аналіз сучасних досліджень і публікацій.

Українське естрадне мистецтво за період Незалежності України перебуває в стані бурхливого й насиченого розвитку, що потребує постійного вивчення та аналізу серед музикознавців і культурологів. З кожним роком зростає кількість україномовного музичного контенту, на теренах сцени з'являється нова плеяда молодих артистів-вокалістів, збільшуються вимоги до націоналізації української культури та просування її у широкі версти населення. Зокрема, в Україні створено достатньо фундаментальну платформу серед наукових досліджень, що стосуються виключно галузі естрадного вокалу в площині мас-медіа простору. Пропонуємо розглянути враховані наукові праці у нашому дослідженні докладніше.

Систематичні матеріали, присвячені розвитку українського естрадного мистецтва, активно розпочали свою прагматичну діяльність у період 2010 років XXI ст. Значна кількість митців почали активно працювати не лише в межах вокально-виконавської творчості, а й у процесі формування наукового осмислення української культурології. Вагомими науковими доробками формування та аналізу української естради є праці: М. Барановської М. (Барановська, 2013), Клещової О. (Клещова, 2021), Тормахової В. (Тормахова, 2014) тощо. Спеціалісти здійснили екскурс в історіографію щодо формування української популярної музики, аналізу синтезу поєднання поп-культури та українського фольклору, тенденції розвитку та трансформації українського естрадного мистецтва у період 2010–2022-х рр. XXI ст.; зорієтували фахівців музичного мистецтва на формуванні інтонаційних складових української пісенної естради тощо. Проте в їх наукових дослідженнях не розкрито

детальна концепція щодо ґрунтовності визначення розвитку української національної пісенності в період 2010–2022 рр. XXI ст. Автори наголошують лише на окремих ідеях щодо зміни форми музичного матеріалу, з доповненням фольклорних традицій. Зокрема, Барановська М. (Барановська, 2013) досліджує та описує загальні теорії розвитку естрадно-вокальної музики періоду XX–XXI ст., однак її наукові праці не висвітлюють основні моделі створення етнокультурної діяльності у популярних піснях. Музикознавець Клещова О. (Клещова, 2013; Клещова, 2013), визначає характеристики щодо пропагування мовностилістичних особливостей українських колективів, звертаючи увагу на фонетичний аспект генерування культури мови. Мистецтвознавець Тормахова В. (Тормахова, 2014) здебільшого заглиблюється в екскурс історіографічної політики розвитку української музичної культури, а новочасні форми та періоди творчості українських гуртів XXI століття – розглянуті поверхнево.

Окрім вищезгаданих трактатів, що є вагомими внеском для нашої науково-творчої проблематики, аналіз українського естрадного мистецтва в процесі шоу-бізнесової діяльності та роботи видатних продюсерів як певного мультикультурного та візуального синтезу було здійснено в працях Плахотнюк В. (Плахотнюк, 2014), Горенко Л. (Горенко, 2020), Корнієнко В. (Корнієнко, 2014) та ін. Проте озвучені творчі практики згаданих науковців є лише підкріплюючим фактором щодо формування професійної музичної культури України як засобу комерційної діяльності, яка має вектор підприємницького аксіологічного характеру. В нашому випадку нам потрібно поглиблено розглянути, які чинники вплинули на прискорений розвиток українського естрадно-вокального та інструментального мистецтва та які передумови породження стали на їх заснування шляху.

Мета статті – дослідити стан формування українського естрадного мистецтва в період Незалежності України, починаючи з кінця XX століття по теперішній час.

Виклад основного матеріалу. Сучасні мистецтвознавці відзначають, що музикознавчу картину сьогодення можна описати, виходячи з ідеології щодо відродження української пісні як на території Незалежної України, так і поза межами нашого краю. Загалом, естрадна музика відноситься до ряду помітних явищ музичної культури. Під значенням «естрада» заковдані такі жанри та напрями вокально-виконавської діяльності, як: джаз, рок, поп, хауз, фанк тощо. Зокрема, мається на

увазі, що це той вид музики, який впливає на свідомість слухача у період концертно-стенографічної діяльності, разом зі спецефектами на сцені або в період показу музичного відео.

Нині національна свідомість українських артистів-вокалістів обумовлена відродженням державної культури. Таким чином, композиції, що створені органічним музично-етнічним злиттям, обумовлюють виникнення нових форм звучання та типологізацію їх зв'язку з національно-культурною спадщиною: виконання народних (фольклорних) музичних творів у сучасній естрадній обробці, поєднання традиційної української манери співу з європейськими звуковими компонентами, привертання уваги слухачів до відродження етнографічних традицій та обрядів, створення оригінальних звучань і своєрідних мелодик, що уособлюють у собі код культурної нації та української самосвідомості.

За науковими спостереженнями В. Тормахової, фольклорні традиції у сучасній естраді містять у собі декілька варіантів цитування, зокрема – це значення вербального тексту, топонімів народної пісні в інструментальному супроводі, сутність народного мелосу в сучасній естраді, авторське аранжування тощо (Тормахова, 2014, с. 58). Тобто авторка наголошує на тому, що українська естрадна пісня, для збереження культурного коду нації, має використати композиційні корені фольклорних традицій, зобов'язатися компонуванням народного музичного різнобарв'я у суспільстві та культурологічній системі українського товариства, а інакше – це створення іноземного та чужорідного матеріалу з позицією копіювання у інших виконавських колективів їх музичного продукту.

Фольклор – це явище не лише музичне, а ще й основа релігійної обрядовості, фундамент і головний чинник розвитку соціуму (Тормахова, 2014, с. 166). Тут автор акцентує увагу на тому, що саме традиції народного співу породили сучасні форми музики у естрадних виконавців, поєднали давні звичаї та форми автентичного співу з популярною музикою. Однак це не є завжди правильним концептом і має певні заперечувальні форми, одна з яких – поява пришвидшеного розвитку аудіовізуальної продукції та розширення контенту інтернет-джерел і платформ серед соціальних верств населення. Зокрема, щоб зрозуміти основні парадигми розвитку національної поп-культури, наведемо тактичні приклади колективів, що наразі існують на українській музичній сцені. Це гурти: Бумбокс, Даха Браха, Океан Ельзи, Alina Pash, Go-A, Kalush Orchestra, Onuka та ін. Перед аналізом їх творчої

діяльності, наголосимо, що естрадний вокал має достатньо широкий діапазон виражальних засобів, тобто в цій ланці наявний найширший спектр електронних звуків, що плідно використовується у багатьох стильових напрямках.

Колектив «Бумбокс» – популярний музичний гурт, що здійснив прорив у мистецькій галузі українського суспільства, поєднавши орнаментіку української музики та стильової сполуки речитативу (реп-культура). Гурт постійно перебуває у пошукові та апробаціях власних творів, імітує, зображує, імпровізує та komponує нові форми й елементи вокально-виконавської техніки. Зокрема, це твори, в яких поєднано український фольклор, популярну пісню, образну лексику трансформованих україномовних прислів'їв, сленгу та власних українських назв (Клещова, Дреєва, 2013, с. 125). Численне використання україномовних зворотів, зокрема «Клуні чернявий», «лувівішки», «дають – бери, б'ють – тікай», задає певний настрій соціуму й провадить головну ідею музичних творів. Тобто трансформовані слова покращують передачу емоційного характеру та відображають стан потенційної проблеми в українському суспільстві (Клещова, Дреєва, 2013, с. 126-127). За свою історію існування колектив «Бумбокс» створив музичні композиції, в яких чітко виражені емоції кохання, патріотизм і проблематика українського суспільства в позиціях міжнародної діяльності. Музичні пісні гурту пропонують вирішення цих проблем у нескінченних україномовних зворотах, таким чином популяризуючи українську культуру та її музикознавчі етнічні джерела.

Першим яскравим представником фольклорних та естрадних традицій, у часи Незалежності України, є музичний гурт «Даха Браха», який зосереджує увагу слухачів до своєї творчості стилем «етнохаус», тобто хаотичним поєднанням різних етнічних джерел. Виконавці колективу класифікують своє автентичне мистецтво як засіб поєднання етнофольклорних традицій України та форм синкретичних дій танцювального жанру. За словами М. Галаневича, учасники колективу свідомо прагнуть не лише відродити український народний мелос, а й збудувати нові концепції утворення синестезії між сучасною естрадою та етномузикологією (Тормахова, 2016, с. 91; Закидали шапками..., 2013). Тобто головною ідейною формою колективу є національний український колорит у поєднанні зі стилями хаус, транс, джаз, соул (Тормахова, 2016, с. 91). Однак, окрім наукових позиції щодо традиційної культури розвитку української пісні гуртом «Даха Браха», ми можемо констатувати

той факт, що учасники колективу мають напрям патріотичного розвитку національного українського мистецтва та ознайомлення світової публіки із культурними традиціями нашого краю.

Яскравими представником мовностилістичних особливостей української культури у своїй творчості є рок-гурт «Океан Ельзи». Соліст колективу Святослав Вакарчук, один із найперших в мистецькому суспільстві, запатентував у своїй творчості концепцію того, що пісня – це є життя-енергія в українській громаді, яка синтезує в собі мовні звороти на кожному історичному етапі формування культури. Зокрема, мовний аспект у творах передає знання лексикології з покоління в покоління, репрезентує духовно-культурний рівень нації, формує загальні принципи використання мовних зворотів і сленгів, що запозичені та укорінені в українській культурі, тощо. Таким чином, пісні рок-колективу «Океан Ельзи» увібрали в себе найкращі мовні традиції, перейняли їх чистоту та зберегли своє мистецько-естетичне значення для культурного фонду України у XXI столітті (Клещова, 2013, с. 122-123).

Гурти: «Бумбокс», «Даха Браха» та «Океан Ельзи» надали поштовх до майбутньої стилізації творів українського мистецтва, продукуючи при цьому славнозвісні та відомі україномовні звороти, автентичні й смисло-стильові фразування, сенсорику української народної пісні в культурі естрадного мистецтва. Це колективи, що розпочали відлік часу для майбутнього українського пісенного мистецтва, показавши молодому музичному поколінню яскравий приклад для формування патріотичного музикознавчого та мистецтвознавчого контенту.

На теренах українського шоу-бізнесу, починаючи з 2010-2012 року XXI століття, активно кристалізується використання української пісні та поява нових музичних колективів і солістів, які привернули увагу як українського глядача, так і західноєвропейських слухачів.

Alina Pash (Alina Pash – Тіні Забутих Предків, 2022), Go-A (Клещова, 2021, с. 77-87), Kalush Orchestra (Морі, 2022), Onuka (Цюряк, 2021, с. 181-184) та інші виконавці автентичної української естради, у поєднанні з елементами танцювальної музики, стали яскравими представниками української культури XXI століття. Зокрема, у популяризації їх контенту значну роль відіграли такі Всеукраїнські музичні фестивалі української пісні та національної культури, як Atlas Weekend, Гогольfest, Західфест, Країна Мрій, Пісенний Спас тощо. Завдячуючи розвитку Міжнародних і масових мистецьких

заходів-фестивалів в Україні, суспільство дедалі поглибленіше дізнається про нові музичні стилі та форми, спостерігає за відродженням ідей та культури, з'ясовує для себе принципово новий напрям у музиці та колоритові використання стилізації творчого задуму.

Наразі ці колективи досить молоді в українському суспільстві, але точно знають свою мистецьку ідею та плідно посіли своє вагоме місце в українському соціумі. Вони перебувають на правильному напрямкові у популяризації свого музичного контенту, знайшовши та зацікавивши глядачів новими ідеологічними системами. Втім, поки що немає достатніх наукових обґрунтувань їх творчих досягнень серед музикознавців, що ускладнює проблему дослідження розвитку української музичної пісні в період 2010–2022 рр. XXI ст.

Alina Pash – молода артистка, яка розпочала свою кар'єру у 2012 році, поєднавши у своїй музиці такі жанри, як електронна музики, хіп-хоп, поп та етно. Її музичні твори активно пройняті культурою західного регіону України, зокрема народною автентикою етнокультури. «Тіні забутих предків» – один із творів, що був представлений на розсуд українській публіці на пісенному національному відборі «Євробачення-2022» (Alina Pash – Тіні Забутих Предків, 2022). У цій пісні виконавиця поєднала дві мови, зокрема: українську та англійську. Проте наспіви в тексті іноземною (англійською) мовою виконувалися в межах фольклорних традицій народного співу Карпатського регіону з використанням горлового призвуку, нібито клич про допомогу, біль і втрату. Взагалі, українська музична спадщина виконавиці налічує три музичних альбоми, різними мовами. Проте всі її твори пронизані етнофольклорними традиціями, що змішані та поєднані з культурами Європи та США.

Go-A – український етнофольклорний гурт, що був заснований у 2012 році. Колектив вибрав собі напрям співпраці з українськими текстами винятково у двох музичних жанрах, зокрема: фолк-електроніка та фолк-рок. Фолк-електроніка, або інша назва електрофолк, — це жанр у музичному мистецтві, що формує та komponує різні елементи народної музики та електроніки воедино й, зокрема, містять у фактурі творів активне використання акустичних інструментів (струнних інструментів) та елементи стилю «хіп-хоп», електронні й танцювальні ритми (Клещова, 2021, с. 82). «GO-A» поєднав у своєму мистецтві український автентичний вокал, сучасні танцювальні біти, африканські барабани, гітарний драйв тощо. Гурт активно захопився пошуком і втіленням ідей щодо використання музичних ін-

струментів з різних кутків планети, міксуючи в своїх піснях електронну музику зі звуками сопілки, австралійського диджериду та африканських барабанів.

Kalush Orchestra – український музичний гурт, що був заснований на Прикарпатті у 2019 році. Основні жанри, в яких працює колектив: реп та хіп-хоп, а основний акцент у творчості зосереджений на фольклорних традиціях і прикарпатських мотивах, в основу яких закладено українську автентичність. В 2022 році гурт виборов право представляти Україну на Євробаченні-2022 (Морі, 2022). Вже вдруге український музичний твір був представлений на глядацькій арені для світової публіки (вперше це зробила переможниця Євробачення 2004 року – співачка Руслана Лижичко з композицією «Дикі танці»). Пронизані мотивами Калушського регіону, словами та мелодіями прикарпатської культури, Kalush Orchestra виборов перемогу у пісенному конкурсі. Наразі це є доказовим прикладом того, що українська пісня стала міцно триматися у площині світової культури завдяки своїй мелодійності, милозвучності та традиціям народних лейтмотивів. Українська музика – це принципово новий формат звучання естрадних творів, це поєднання нових форм і жанрів у мистецькій галузі, це відродження забутої фактури українського мелосу.

Опика – етнорок (фолкрок) гурт, що запозичується використанням рокестетики у національній культурі. Фолкрок достатньо оптимально використовує риси, притаманні народній музиці, зокрема її інструментарій та манеру виконання, проте відрізняється агресивнішим характером й підвищеною енергійністю, що характерні для електронних інструментів рокжанру (Цюряк, 2021, с. 181-184). Аналіз українського простору у творчості колективу «Опика» констатує факт того, що пісні колективу здебільшого спрямовані у напрям фолкрок. Тобто це пропаганда «чистої» української автентичності, фольклорних мотивів, що є уособленнями для багатьох роквиконавців та манери їх виконання.

Естрадне мистецтво України з 2012 року розпочало активну фазу відродження українського музичного контенту серед громадян країни. З року в рік зростає кількість українських музичних творів, виникають нові мелодії та жанрова стилізація пісень. Проте поки що недостатньо чітко розвинений культ відродження української музичної пісенності, зокрема, це стосується не лише соціуму, науковців та митців, а й на державному рівні не створено підтримку для розвитку українського музичного мистецтва. Сучасний мистецтвознавець В. Б. Матушенко у своєму науковому доробку під

назвою «Завдання та особливості сучасного естрадного мистецтва» виділяє основні принципи особливості естрадного мистецтва України, зокрема зосереджуючи увагу на таких підпунктах, як культ виконавця, лаконізм, сконцентрованість, актуальність музичної думки та твору, поєднання усіх видів і жанрів у будь-якому мистецтві, святковість, конкретизація події, процес змагальності номерів і присутність на естрадному святі ведучих або конферансьє, що постійно підтримують національний дух і свідомість глядача (Матушенко, 2018, с. 175-176). Проте в його науковому розумінні шляхи розвитку естради можуть бути різними, як й їх принципи дії. Так, автор виокремлює три такі форманти шляхоутворення українського музикознавства в суспільстві, як економічна та політична ситуація в країні, утримання закладів культури та мистецтва як фінансово, так і – творчо; третя форманта – ЗУ про «Відродження естрадного мистецтва України» як розвиток творчості молодих артистів та їх мистецьких задумів.

Висновки. Розглянуто специфіку звернення до традицій народного фольклору в естрадному вокальному мистецтві. На прикладі українських музичних гуртів зазначена роль народнопісенного історичного матеріалу та культури, що є надзвичайно важливою в розвитку сучасних медіакультурних умовах. Відроджена українська автентичка у мелосі сучасних музичних творів є носієм своєрідності серед етнічних культур та виконує питому роль у період масового поширення глобалізаційних процесів у світі. Серед різноманітних телевізійних і концертних програм, що спрямовані на популяризацію вокально-виконавської майстерності, використання фольклорних музичних традицій окреслюється елементами усної історії, прислів'їв, жартів, популярних вірувань і традицій. Це є своєрідним випробовуванням для вокалістів, адже потребує відповідної творчої думки, вмінням імпровізувати, здатності створити цікавий композиційний продукт та інтонаційну точність. Використання фольклорних (автентичних) традицій в естрадних творах є актуальними для сьогодення, з приводу формування української музикознавчої культури. Фольклорна орнаментика та естрадний жанр не втратить свого значення щодо майбутніх перспектив у глобальному розвитку музичної культури.

Таким чином, українська музична культура активно перебуває у пошуковій та відродженні славнозвісної автентичності, що виникла задовго до офіційного проголошення Незалежності України, проте має певні перепони у своїй поступеневій локаліза-

ції пісень серед суспільства. У період 2000–2010 років українські слухачі активно прослуховували твори російськомовних виконавців, які заповнили усі мультимедійні системи музичного світу. Але з 2010–2012 рр. XXI століття, сольні співаки та музичні гурти розпочали активні спроби щодо активізації зусиль у відродженні української культури в подальших музикознавчих формах. Наразі, музичні твори, що привернули увагу українського суспільства, активно пропагуються в Європі та США. Завдяки свідомому суспільству та активній роботі музикознавців – бачимо плідний і стрімкий результат у відродженні культурного коду та фонду українського музичного мистецтва.

Перспективи подальших розвідок в даному дослідженні полягатимуть у інформативності концептуальної системи щодо теоретико-практичної розробки музичних творів естрадного мистецтва з використанням музикознавчих аспектів фольклорного жанру. Внесення наукових дефініцій щодо стану та розвитку української музичної культури збагатить матеріали наукового характеру, зокрема: ця проблематика може бути висвітлена у таких дисциплінах, як «Методика викладання вокалу», «Сольний спів», «Студійний практикум» тощо. Подана інформація у статті не вичерпує усіх аспектів формування української музичної культури сьогодення, однак може стати у пригоді мистецтвознавцям для подальших наукових досліджень.

Джерела та література

- Барановська, М. С. (2013). Естрадно-вокальна музика в Україні кінця ХХ – початку ХХІ ст.: тенденції розвитку. *Вісник КНУКіМ: Зб. наук. праць*. Вип. 28. Київський національний університет культури і мистецтв. Київ, 217 с. Серія «Мистецтвознавство». С. 5-11.
- Горенко Л. І. (2020). Основи менеджменту і звукорежисури творчих проєктів: актуальні проблеми науки і практики. *Сучасні питання економіки і права*. Вип. 2. С. 83-94.
- Закидали шапками. Інтерв'ю с Марком Галаневичем, учасником групи «ДахаБраха» (2013). *Кореспондент*. №32 (16 серпня). URL : <http://korrespondent.net/showbiz/music/1594688-korrespondent-zakidali> (дата звернення 11.09.2022).
- Клещова, О. Є. (2013). Мовностилістичні особливості пісень українського гурту «Океан Ельзи». *Лінгвістика*. № 3. С. 122-129.
- Клещова, О. Є., Дреєва, Т. (2013). *Мовностилістичні особливості пісень гурту «Бумбокс»*. *Образне слово Луганщини* : XII Всеукр. наук.-практ. конф. імені Віктора Ужченка. Вип. 12. Луганськ : ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка». С. 125-128.

- Клещова, О. Є. (2021). Український пісенний феномен (на матеріалі пісні «Шум» у виконанні гурту «Го-А»). *Лінгвістика*. № 1. С. 77-87.
- Корнієнко, В. Р. (2014). Позитивний та негативний вплив масової культури на український шоу-бізнес. *Молодий вчений*. № 11(14). С. 252-256.
- Матушенко, В. Б. (2018). Завдання та особливості сучасного естрадного мистецтва. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*. Вип. 40. С. 170-178.
- Морі, Є. (2022) *Kalush Orchestra презентував кліп на пісню «Stefania», з якою Україна перемогла на Євробаченні*. АТ «НСТУ». URL: <https://suspilne.media/239639-kalush-orchestra-prezentuvav-clip-na-pisnu-stefania-z-akou-ukraina-peremogla-na-evrobacenni/> (дата звернення 12.09.2022).
- Плахотнюк, В. Г. (2014). Етнокультурні виміри поп-культури у становленні виконавських естрадних колективів. *Міжнародний науковий журнал «Науковий огляд»*. Том 6, №5. URL: <http://www.sciary.com/journal-scientific-scirew-article-255852> (дата звернення 05.09.2022).
- Тормахова, В. М. (2014). Особливості взаємодії рок-музики та фольклору (на прикладі творчості гурту «Брати Гадюкіни»). *Мистецтвознавчі записки*. Вип. 26. С. 56-63.
- Тормахова, В. М. (2016). Характерні особливості стилю World music крізь призму творчості гурту «ДахаБраха». *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. № 1. С. 89-92.
- Тормахова, В. М. (2014). Характерні риси української поп-музики кінця ХХ-початку ХХІ століть. *Університетська кафедра*. № 3. С. 165-172.
- Цюряк, І. О. (2021). Популяризація жанру народної пісні у сучасному напрямленні симфо-рок. *Наукові записки [Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка]*. Серія : Педагогічні науки. Вип.197. С. 181-184.
- Alina Pash – Тіні Забутих Предків (2022). URL: <https://www.youtube.com/watch?v=2YcCNBQj3n4> (дата звернення 10.09.2022).

References

- Baranovska, M. (2013). Estradno-vokalna muzika v Ukraini kincyа ХХ – pochatku ХХІ st.: tendencii rozvitku [Pop and vocal music in Ukraine at the end of the 20th – beginning of the 21st century: development trends]. *Visnik KNUKiM: Zb. nauk. prac*. Vyp. 28 / Kiyivskiy nacionalniy universitet kulturi i mistectv. Kyiv. 217 s. Seriya «Mistectvoznavstvo». Pp.5-11. [in Ukrainian]
- Horenko, L. (2020). Osnovy mendzherentu i zvukorezhysury tvorchykh proiektiv: aktualni problemy nauky i praktyky [Basics of management and sound

- engineering of creative projects: current problems of science and practice] / L. I. Horenko. *Suchasni pytannia ekonomiky i prava*. Vyp. 2. Pp. 83-94. [in Ukrainian]
- They threw hats. Interview with Mark Galanevich, a member of the «Dakha Brakha» group (2013). [They threw hats. Interview with Mark Galanevich, a member of the «DahaBrakha» group]. *Correspondent*. No. 32 (August 16). URL: <http://korrespondent.net/showbiz/music/1594688-korrespondent-zakidali>. [in Ukrainian]
- Klieshchova, O. (2013). Movnostylistychni osoblyvosti pisen ukrainskoho hurtu «Okean Elzy» [Linguistic features of the songs of the Ukrainian band «Ocean Elzy»]. *Linhvistyka*. № 3. – Pp. 122-129. [in Ukrainian]
- Klieshchova, O., Drieieva, T. (2013). *Movnostylistychni osoblyvosti pisen hurtu «Bumboks»*. [Linguistic features of the songs of the Boombox band] *Obrazne slovo Luhanshchyny : XII Vseukr. nauk.-prakt. konf. imeni Viktora Uzhchenka*. Vyp. 12. Luhansk : DZ «LNU imeni Tarasa Shevchenka». Pp. 125–128. [in Ukrainian]
- Klieshchova, O. (2021). Ukrainskyi pisennyi fenomen (na materialy pisen «Shum» u vykonanni hurtu «Go-A») [Ukrainian song phenomenon (on the material of the song «Shum» performed by the band «Go-A»)]. *Linhvistyka*. № 1. Pp. 77-87. [in Ukrainian]
- Korniienko, V. (2014). Pozytyvnyi ta nehatyvnyi vplyv masovoi kultury na ukrainskyi shou-biznes [Positive and negative influence of mass culture on Ukrainian show business]. *Molodyi vchenyi*. № 11(14). Pp. 252-256. [in Ukrainian]
- Matushenko, V. (2018). Zavdanya ta osoblyvosti sychasnogo estradnogo mystectva [Tasks and features of modern pop art]. *Actualny problemy istoriy, teoriy ta practyky hudoznoy cylytryu*. Issue 40. Pp. 170-178. [in Ukrainian]
- Mori, E. (2022). *Kalush Orchestra prezentyvav klip na pisnu Stefania, z yakou Ukraina peremogla na Evrobachenny* [Kalush Orchestra presented a music video for the song «Stefania», with which Ukraine won the Eurovision Song Contest]. JSC «NSTU». URL: <https://suspilne.media/239639-kalush-orchestra-prezentuvav-klip-na-pisnu-stefania-z-akou-ukraina-peremogla-na-evrobacenni/>. [in Ukrainian]
- Plahotniuk, V. (2014). Etnokyltyrni vimiry y stanovlenny vikonavskyx estradnyx kolektivyv [Ethnocultural dimensions of pop culture in the formation of performing pop groups] / V. G. Plahotniuk. *International Scientific Journal «Scientific Review»*. V. 6, No. 5. URL: <http://www.sciary.com/journal-scientific-scirow-article-255852>. [in Ukrainian]
- Tormakhova, V. (2014). Osoblyvosti vzaemodii rok-myzyky ta folclory (na pryklady tvorchosty gyrty «Braty Gadykinu» [Peculiarities of the interaction of rock music and folklore (on the example of the work of the band «Hadyukina Brothers»)]. *Artistic notes*. I. 26. Pp. 56-63. [in Ukrainian]
- Tormakhova, V. (2016). Xaracterny osobkyvosti ctily World music kriz prizmy tvorchosty gyrty «DaxaBraha» [Characteristic features of the style of World music through the prism of the creativity of the band «DahaBrakha»]. *Bulletin of the National Academy of Managerial Personnel of Culture and Arts*. №. 1. Pp. 89-92. [in Ukrainian]
- Tormakhova, V. (2014). Xaracterny ricy pop-myzyky kinca XX – pochatyky XXI stolit' [Characteristic features of Ukrainian pop music of the late 20th and early 21st centuries]. *University Department*. № 3. Pp. 165-172. [in Ukrainian]
- Tsyuriak, I. (2021). [Popularization of the folk song genre in the modern direction of symphonic rock]. *Naukovy zapisky [CentralnoUkrainskogo derzavnogo pedagogicnoga universytety imeni Volodymyra Vinnichenka]*. Seria: Pedagogihny nauky. I. 197. Pp. 181-184. [in Ukrainian]
- Alina Pash Tini zabutih predliv (2022). [Shadows of Forgotten Ancestors (lyric video)]. *YouTube.ua*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=2YcCNBQj3n4>. [in Ukrainian]

Denys Kocherzhuk

Vaudeville art in Independent Ukraine: the state and prospects of development in XXI century

Abstract. The peculiarities of the formation of pop art in the period of Ukraine's independence are considered (the study of the active development of pop music art is revealed in the stage from 2010 of the 21st century to the present). The main prerequisites that significantly influenced the formation of Ukrainian-language content in the musical society were determined. A general description of the main periods of the appearance of total assimilation in the artistic space is given. The creative activity of prominent Ukrainian artists (composers and performers) in the birth of new and modern design concepts for the display of Ukrainian musical works is analyzed.

Keywords: Ukraine, Independence, pop art, Ukrainian-language of musical works, artistic space, musical work, sound recording.

КУЛЬТУРОЛОГІЯ

